

“वीरदासोऽपि यत्नेन स वज्रज इति स्तुतः ।
तत्रैव वज्रे सन्त्यस्तस्याभूद्वरकर्मणोः ॥”

इति वीरदासवंशनिर्णयः ॥

“ख्यातः पाथरङ्गायामे रामदासोऽपि ताडशः ।
सुनवस्तस्य चत्वारो वीजिनस्तेऽपि विश्रुताः ॥

ख्याता उभेङ्-गामेङ्-घाङ्-वीङ्गलदासकाः ।
भौजल्यगोत्रसम्भूताः स्तुतन्ताः सर्वे एव हि ॥”

इति रामदासस्य तत्पुत्राणाञ्च वंशनिर्णयः ॥
इति भौजल्यगोत्रजाणां सकलदासानां पञ्च-

दशप्रकाराणां भेदेन विंशतिप्रकारनिर्णयः ॥
अथ गुप्तानां भेदमाह ।

“गुप्ताश्च वङ्गविधा भेदास्तयोदशविधाः पुनः ।
काश्यपान्नयसंभूताः स्वन्ताः सर्वे एव हि ॥

एकः पुनः कायुगुप्तो भेदेनाष्टविधोऽभवत् ।
वराह नगरीयश्च श्रेष्ठोऽभूत् कुलकर्म्मणि ॥

पश्चिमात्मनश्चान्यस्तथैव कुलशीलवान् ।
वाराहस्तसमुद्गतस्तृतीयस्तदनन्तरम् ॥

नौलगुप्तमवा ये ते निरोलजिपुराश्रिताः ।
भद्रखालीनिवासस्थाः कायुगुप्तोद्भवाश्च ये ॥

माटियारीभवाः केचित्तोक्तगुप्तस्य वंशजाः ।
पश्चिमस्थानमाश्रित्य केचित्सन्ति निक्षेप्या ॥”

इति कायुगुप्तवंशोदविधनिर्णयः ॥

“परमेश्वरगुप्तो यः श्रेष्ठस्तद्वंशसम्भवः ।
योऽभूत्तिपुरगुप्तोऽसौ धौङ्गलाविहितस्त्विति ॥”

इति धौङ्गलौयजिपुरगुप्तवंशनिर्णयः ॥
“परमेश्वरगुप्तस्य वंशजौ द्वौ प्रतिष्ठितौ ।

भौ पुरीखाङ्गियामस्तौ महत्सुखाधि-
कारिणौ ॥”

इति महाधिकारिखण्डाधिकारिणोर्वंशनिर्णयः ॥
“अङ्गलगुप्तो यः प्रोक्तः स तु शिङ्गानसम्भवः ।

काश्यपान्नयसंभूतः कुलकार्यपरायणः ॥”
इत्यङ्गलगुप्तवंशनिर्णयः ॥

“वीरगुप्तस्य यः प्रोक्तो भौ पुर्यामवासजत् ।
भौ पुरीय इति ख्यातः स च काश्यपगोत्रजः ॥”

इति वीरगुप्तवंशनिर्णयः ॥ इति काश्यपगोत्र-
जातानां सकलगुप्तानां वङ्गविधानां भेदेन त्रयो-

दशप्रकारनिर्णयः ॥
“दत्तौ च द्विविधौ ज्यौ रामदत्तश्च पाविता ।

पूर्वः शाङ्खिल्यगोत्रीयो षट्प्यामसमुद्भवः ॥
अपरः पाविता दत्तः खङ्गाङ्गीयः स एव हि ।

जातः कौशिकगोत्रे च खतन्तौ द्वौ गुप्तान्वितौ ॥”
इति दत्तवंशनिर्णयः ॥

“विकारणस्य देवस्य वंशा आनियगोत्रजाः ।
समाप्तुस्थानसंभूताः केतुयामेऽधुना तु ते ॥

केतुयामीयदेवोऽसौ निकारणकुलोद्भवः ।
निक्षेप पौरवैरेव कुलकार्यपरायणः ॥

छायाचयमवा ये च ये च शाङ्खिल्यगोत्रजाः ।
आलमालमवा ये च ते नानादेशवाणिजः ॥”

इति देववंशनिर्णयः ॥

“शुकः कान्तारवासी च करो भेदादसौ जयः ।
वशिष्ठशक्तिगोत्रे द्वौ वङ्गदेशे च विश्रुतौ ॥

पशु धर्मेकरो वीजौ भरदाजकुलोद्भवः ।

तद्वंशाः संप्रतं सन्ति हिमोङ्गायानिगोपुरे ॥”
इति करवंशनिर्णयः ॥

“भेदाश्वसनसंभूतौ राजवंशोद्भवाभौ ।
शशिराजमवीराजौ वात्यगोत्रसमुद्भवौ ॥

एलाचिधामनगरे शशिराजः क्षताश्रयः ।
मवीराजः खेपङ्गीयो वङ्गभूमौ च संस्थितः ॥”

इति राजवंशे द्विविधनिर्णयः ॥

“मालयामसमुद्गतौ धर्मेवीमौ महामतिः ।
जातः कौशिकगोत्रे च तद्वंशा बहुदेशगाः ॥”

इति सोमवंशनिर्णयः ॥ इति राप्ताप्रचिदाना-
मटानां सेनादीनां भेदेन वंशनिर्णयः ॥ ॥

“अपरे ये नन्दिचनौ धरकुलौ च रचितः ।
वारेन्ना अपि पश्येते प्रसिद्धास्तत्र ते पुनः ॥”

इति त्रयोदशवङ्गाणां वैद्यानां यथाक्रमभेदेन
कुलनिर्णयः ॥ ॥ अथ सेनादीनां सामान्यतः

सम्बन्धलिखनादुरोधादवतिस्थानमाह ।
“श्रीखलनामनगरी राप्ते वङ्गे च विश्रुता ।

सर्वेषामेव वैद्यानामाम्यो यत्र विद्यते ॥
यत्र गोष्ठी क्षता वैद्यैः खड्गोऽभूत्प्रियः ॥

विशेषतः कुलीनानां सर्वेषामेव वासभूः ॥”
इति सामान्यतः सकलगैद्यानां वासस्थान-

सूक्तम् ॥ ॥ इति गौराङ्गमलिकात्मजभरत-
सेनस्तवैद्यकुलसूक्तम् ॥

वैद्यः, जि, वेदसम्बन्धीयः । वेदशब्दात् व्याप्रत्ययेन
नियममेतत् ।

वैद्यकं, स्त्री, आयुर्वेदः । चिकित्साशास्त्रम् ।
यथा,—

“यस्य चाकरले वरेण्यघटनास्तीताः प्रवन्ता
वश

प्रख्याता नव वैद्यकेऽपि त्रिविधिनिर्धारार्थमेको-
ऽङ्कतः ।

वाहिते चय एव भागवततत्त्वोक्तौ त्रयस्तस्य सु-
चनन्त्याणि शिरोमणेरिह गुणाः के के न

लोकोत्तराः ॥”
इति सुभगोद्यत्ताकरजशेषे गोपदेवप्रशंसा-

श्लोकः ॥ ॥ तच्छास्त्रज्ञतामानि यथा,—
“नरगुह्युःसामायन्त्यान्तः दृष्ट्वा वेदान् प्रजा-

पतिः ।
विचिन्त्य तेषामर्थेष्वेवायुर्वेदं चकार सः ।

क्षता तु पञ्चमं वेदं भास्कराय हरी विभुः ।
स्तनकर्वहितां तस्माद्भास्करश्च चकार सः ॥

भास्करश्च छत्रिणश्च आयुर्वेदं खर्वहिताम् ।
प्रहरी पाठयामास ते चक्रुः खर्वहितास्ततः ॥

तेषां नामानि विदुषां तन्मात्रं तत्तुल्यतानि च ।
आधिप्रणाशवीजानि चाधि मत्तो निश्रामय ॥

धन्वन्तरिर्दिवोदासः काशीराजस्तथाश्वनी ।
गङ्गलः सहदेवोऽर्कश्चामनो जनको पुत्रः ॥

जावालो जाजलिः पैलः कवयोऽगस्त्य एव च ।
एते वेदाङ्गवेदशाः षोडश आधिनाशकाः ॥ ॥

चिकित्सातत्त्वविज्ञानं नाम तत्त्वं मनोरमम् ।
धन्वन्तरिश्च भगवाञ्चकार प्रथमे सति ॥

चिकित्सादर्पणं नाम दिवोदासचकार सः ।

चिकित्साकौमुदीं दिवां काशीराजचकार सः ॥
चिकित्सासारतन्त्रञ्च भूमन्तं चान्धिनोस्तौ ।

तन्त्रं वैद्यकसर्वस्वं गङ्गलश्च चकार सः ॥
चकार सहदेवश्च आधिसिन्धुविमर्हणम् ।

ज्ञानार्थं महातन्त्रं यमराजचकार सः ॥
अवनो जीवदानश्च चकार भगवाद्भुवि ।

चकार जनको योगी वेदसन्देहभञ्जनम् ।
सर्वसारं चक्रस्तुतो जावालस्तन्सारकम् ।

वेदाङ्गसारं तन्त्रञ्च चकार जाजलिर्मुनिः ॥
पैलो निदानं कवयस्तन्त्रं सर्वधरं परम् ।

वैद्यनिर्णयतन्त्रञ्च चकार कुम्भसम्भवः ॥
चिकित्साशास्त्रवीजानि तन्माश्रितानि षोडश ।

आधिप्रणाशवीजानि वलाधानकराणि च ॥
मथित्वा ज्ञानमन्यावेरायुर्वेदपयोनिधिम् ।

ततस्तन्मायुष्महर्षनवीतानि कोविदाः ॥
एतानि क्रमशो दृष्ट्वा दिवां भास्करखर्वहिताम् ।

आयुर्वेदं सर्ववीजं सर्वं जानामि सुन्दरि ॥”
इति ब्रह्मवैवर्ते ब्रह्मखण्डे १६ अध्यायः ।

वैद्यनाथः, पुं, देशविशेषः । यथा,—
“करवीरे महालक्ष्मीरमादेवी विनायके ।

अरोगा वैद्यनाथे तु महाकाये महेश्वरी ॥”
इति मातङ्गे गौरीनामाष्टशतं ११ अध्यायः ।

(तथा देवीभागवते पीठस्थान माहात्म्ये । ७ ।
३० । ३१ ।) अपि च ।

“वैद्यनाथं समारभ्य भुवनेशान्तर्गतं शिवे ।
तावदङ्गामिधो देशो याचायां न हि दुष्यति ॥”

इति शक्तिचङ्क्रमतन्त्रे ७ पटलः ।
भैरवविशेषः । यथा,—

“हार्दपीठं वैद्यनाथे वैद्यनाथस्तु भैरवः ।
देवता चयदुर्गाद्या नेपाथे जातुनी मम ॥”

इति तन्त्रचूडामणौ पीठनिर्णयः ॥
अपि च ।

“हरिद्वानगरे यत्र वैद्यनाथो महेश्वरः ।
तत्राचथो विस्मृत्यः खर्वेण्य उदाहृतः ॥”

इति दृष्टदृष्टनीपुराणे ११ अध्यायः ॥
अन्यत्र ।

“भारखण्डे वैद्यनाथो वक्रेश्वरस्तथैव च ।
वीरभूमौ चिह्ननाथो राप्ते च तारकेश्वरः ॥”

इति महालिङ्गेश्वरतन्त्रे पीठादिकमेव शिव-
श्रवणामस्तौचम् ॥

वैद्यबन्धुः, पुं, (वैद्यानां बन्धुरिव ।) आरग्वधृत्तः ।
इति शब्दचन्द्रिका । वैद्यस्य बन्धुश्च ।

वैद्यमाता, [च] स्त्री, (वैद्यानां मातृव ।) वासकः ।
इत्यमरः । भिवगञ्जननी च ।

वैद्यसिंहौ, स्त्री, (वैद्ये वैद्यशास्त्रोक्तौयथादौ
सिंहौ प्रभूतवीर्यवत्त्वात् ।) वासकद्वयः ।

इति शब्दरत्नावली ॥
वैद्या, स्त्री, काकोली । इति शब्दचन्द्रिका ।

वैद्यः, जि, (विधिना बोधितः । विधि+अङ् ।)
विधिवोधितः । यथा । अदृष्टार्थकजातीय-

कर्मणः कालदेशकजादीनां प्रयोगादुपवन्ध-
वैतुभूतानामभेदे उद्दिष्टाविशेषापर्यः । इति